

{ אז נדברו }

פרשת פנחס תשע"ח | גליון מספר: 384 | לסדר: "הנני נותן לך את בריתי שלום"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל גיליונות בודדים
בלבד (לא לשיבות) בבני ברק:

בכתובת חזון איש 34 פינת
דסלר, משפחת דרייפוס.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

המשיח בדרך לירושלים.. האם העיכוב בפקק? או בעומס תנועה?

כן!!! המשיח כבר בדרך... הוא כבר נוסע בכביש תל אביב... רק מה... הוא קצת מתעכב...
 כעת מה שנותר לנו לברר: איזה סוג עיכוב זה??? או עומס תנועה???
 ובכן: מה ההבדל בין פקק לעומס תנועה?? נו... נהגים יקרים... תענו אתם...
פקק זה תאונה!!! עומדים באותו מקום!!! אתה יכול לצאת החוצה... להפסקת סיגירות... ולהתפלל מנחה... או אולי אפילו להתחיל לרקוד... או משמחה או מעצבים... **זה פקק!!!**
 אבל עומס תנועה... העסק נוסע... כל הזמן נוסעים... רק זה עמוס... כשיש עומס תנועה... כאן צריך לשבת כל הזמן מול ההגה... ותמיד אפשר לתמוך... הנהגים המיומנים והותיקים יודעים איך להשתלב והשתחל כל הזמן בין הנהגים... וכל הזמן להתקדם... לא עוצרים אף פעם!!!
 זה מה שקורה בדרך של משיח!!! כפי שהזכר בשבוע שעבר (למי שזוכר) המשיח חלילה לא תקוע בפקק... כי אם הוא היה תקוע בפקק... אז אנחנו עומדים... ו... ו... ואנחנו ממש לא עומדים... אנחנו כל הזמן מתקדמים... רק מה??? יש עומס... ואף על פי שיתמהמה!!!
 אם יש עומס... מה צריך לעשות? לדחוף... להשתחל... לקפוץ על כל מחלף שאפשר להתקדם עוד צעד ועד צעד... כלפי מה הדברים אמורים??? אני רוצה להראות לך קטע מפורש בזוהר הקדוש:
 זמנא דקדושא בריך הוא יוקים לון ויפיק לון מן גותא כדון יפתח לון פתחא דנהורא דהיא דקיק זעיר ולכתר פתחא אחרניא דליהו רב מניה עד דקדושא בריך הוא יפתח לון תרעין עלאין פתיחן לרבע רוחי עלמא... לזר נא דלתיבה בחשוכא ודיוריה הוא בחשוכא תדיר כד יבעון לאנהרא ליה בעיין לאפתחא ליה נהורא זעירא כעניא דמחטא ולכתר רב מניה וכדון ככל זמנא עד דינהרון ליה כל נהורא דקא יאות, כד אינון ישראל... אכל ישראל נהורא דלהון זעיר זעיר עד דיתתקפון וינהיר לון קוב"ה לעלמין וכלא שאלו לון ואמרי מי זאת הנשקפה כמו שחר איבו קדושתא דלפנא דא איבו נהורא דקיק, ולכתר יפה כלנה,
 מה אומר כאן הזוה"ק??? שבניגוד למה שמקובל לחשוב... האור של המשיח לא יגיע בבום!!!! אלא זה יהיה אור דקיק... ואחרי שיפתח האור הדקיק הזה... יפתח עוד אור עוד יותר רחב ועוד יותר רחב... עד שהקב"ה בעצמו יפתח את השמים ויראה לנו אור שבעת ימי בראשית...
 כלומר ככה: כשאנחנו מדמיינים את המשיח... אנחנו מדמיינים סוג של בום!!!! ו... ו... ועד הבום הזה אנחנו תקועים בפקק... עומדים!!! לא זזים!!! וכעת לא נותר לנו אלא לחלום עליו...

אז זהו שלא!!!! הציפיה למשיח היא כמו עומס תנועה... אנחנו כבר בדרך לגאולה... ואז נפתח שביל דקיק... שהרכב יכול איכשהו להשתחל בו... כעת מה צריך לעשות??? לקפוץ על זה!!! לפרוץ קדימה... להתקדם כמה שאפשר... ואז נפתח עוד שביל... וגם אותו לנצל... וככה... צעד אחר צעד... אם ננצל כל שביל דקיק שנפתח לפנינו ולא נחלום אלא נכנס ונשתחל ונתקדם... הרי יום אחד פתאום הכביש יפתח לרווחה ותוך רגע נגיע לירושלים...

כלפי מה הדברים אמורים???

כבר הזכר בשבוע שעבר בגיליון זה... שמשיח זה לא רק אדם אלא הנהגה שלימה... שהעניין שלה הוא גילוי כבוד מלכותו יתברך!!! ואנחנו בעיצומה של התבשלות ההנהגה הזו... וכבר עכשיו הקב"ה שולח לנו כל מיני אפשרויות "דקיקות"... כל מיני הזדמנויות להרבות כבוד שמים... ומה שנדרש מאיתנו זה לקפוץ על זה... להיכנס לכל דלת שהוא פותח לפנינו... לנצל כל הזדמנות שהוא מזמן לפנינו... וככה אנחנו פשוט מתקדמים וכל הזמן מתקדמים...
 והרי לכל אחד מאיתנו יש את ההזדמנויות שלנו... כל אחד בסיטואציה שלו ובשטחי החיים שלו...
 הקב"ה מעמיד לפניך אפשרות להתחזק באיזה דבר בעבודת ה'... אתה יודע מה??? זה שביל דקיק שנפתח לכיוון ירושלים... תכנס... תשתחל... הקב"ה נותן לך בלב איזה התעוררות פנימית בנושא מסוים "סור מרע" או "עשה טוב"... זה עוד שביל דקיק... אל תחלום על ההגה... תכנס... תשתחל... תתקדם... אל תתקע כמו בן אדם שתקוע בפקק ומחכה למשיח שיבא ויגאל אותו...

לא!!! אנחנו לא בפקק!!! אנחנו בעומס תנועה... אם מישוהו כבר עושה פקק זה אנחנו בעצמנו נתקעים באותו מקום ומחכים למשיח שיעשה את כל העבודה במקומנו... הההלו... פיפ פיפ... הרכב מקדימה כבר המשיך עשרים מטר... תמשיך... מה אתה נרדם???

אל דאגה... אנחנו לא תמיד נמשיך לגרור את עצמנו בעומס הזה... לפתע הקב"ה יפתח את הכביש לרווחה ואז מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים... אבל עד אז!!! אנחנו צריכים לקפוץ על כל שבריר דעה וידיעה שהקב"ה נותן לנו כעת... לנצל אותו לעוד גשר קפיצה... ולהרבות כבוד שמים בעולם... אגב: זה הפשט ב"ציפית לישועה" שישאלו כל אחד מאיתנו ביום הדין... האם ציפית לישועה?? האם הזזת את עצמך בעומס תנועה בדרך לישועה... או רק הורדת את המושב למצב שכיבה... ואמרת המפיל חבלי שינה... עד שהמשיח יבא... לעשות ככה זה לא נקרא ציפית לישועה... זה אולי ציפית של כרית... אבל לצפות לישועה זה לזוז!!! לזוז קדימה לקראת הישועה... לעמוד מול הנתונים שהקב"ה מעמיד לפנינו בדור זה... ולחשוב איך אני יכול להתקדם עם זה לכבוד שמים... ויש!!!! יש מה לעשות... בדור שלנו נתקיים והשלכתי רעב בארץ לא רעב לחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'... פשוט לאסוף את כל מי הטורמפיסטים שנתקעו בדרך... ולאסוף אותם יחד איתנו לרכב... בואו... בית ה' נלך... בואו נקבל על עצמנו עול מלכות שמים... בדרך לירושלים... בשורות טובות...

בסיעתא דשמיא ובחסד ה' כי

גבר יצא לאור הספר "וימאן"

ניתן להשיג:

במשרדי לב שומע רח' פינס 27 ירושלים,
מידי יום בין השעות 9.00 ל-11.00 בערב

לפרטים נוספים יש להתקשר:

052-7683095

054-8446691

לקראת ימי דרישת ציון והכמיהה

לבנין בית מקדשנו בסיעתא דשמיא אי"ה,
בשבוע הבא יצא לאור הקונטרס

בשובי לירושלים ח"ב

ובו מקבץ של כמה פרקים נבחרים ממדור
הלכה בקרוב ממש למעשה,

ויש בהם מהדרישה וההתרפקות והכיסופים
לבנין בית המקדש לגאולה העתידה, בשילוב
מושגים תורניים ש"לא רע" לדעת אותם,
(יש לציין שקונטרס זה הוא **שונה** מהחברות הרגילים
היוצאים לפני כל חג... הוא יוצא גם בכתב מרובע, וגם
בלמעלה משבעים עמודים, ולכן ככל הנראה נאלץ
למכור אותו במחיר אחר ועוד... וכו'...)

כדי לא להשאיר הגיליון חלק...

זה התחיל לפני שנה בהצתות... והמשיך

בעפיונים... וכעת בבלונים... ומה הלאה?

כן... האויבים שלנו מכיוון עזה הם רק מדגם קטן של
האויב האמיתי שלנו... שמגיע מבפנים...

פעם אמרו לנו להזהר מחפץ חשוד... אבל עפיון... מה
כבר יכול להיות? טוב... עפיון תמיד היה התחביב של
הערבים... אבל בלון? מה כבר יכול להיות בלון חוץ
מאוויר?? מה בלון יכול לספר חוץ ממזל טוב יום
הולדת?

ובכל זאת האויב שלנו מוכיח שהוא יכול להופיע בכל
דרך אפשרית... ושלא נהיה מופתעים משום דבר...
זה תמרוך דרך בשבילכם הורים יקרים שהילדים שלכם
נמצאים בבית... ויש היום כל מיני סכנות ורונות... שאי
אפשר לדעת מאיפה הם צצות... איש חינוך חשוב ביקש
ממני לכתוב משפט בזה הלשון: למרבה ההפתעה
מתברר שילדים יש חוש הבנה בנושאים טכנולוגיים
יותר מההורים שלהם... והסיבה היא פשוטה מאוד: כי
גם המבוגר שהכי מבין בנגן אמפי שלוש... ויודע איך
מנטרלים את הרדיו וכו'... עדיין האדם המבוגר הוא לא
עד כדי כך משועמם וחוזק מזה יש לו עוד כמה דברים
אחרים בראש... אבל הילד... אם הוא סימן את האמפי
שלוש והוא החליט לפרוץ אותו... הוא ינקז את כל
האנרגיות והמרץ האדיר ששומר רק לילדים ואת כל זה
הוא ינקז למטרה ובסופו של דבר הוא מגיע לתוצאות
ש... שלא שיערום אבותיהם...

אז נא!!! נא לבדוק כל עפיון וכל בלון... אתה לא יכול
לדעת איפה היצר הרע של דורנו טומן מוקש...
זהירות!!!!

הקב"ה רוצה שיהיה לנו כף... לכל הפחות גם...

בימים האלו חם... מזיעים... ואז צמאים... ו... וכשמזמאים... מה עושים? הולכים לשתות!!!!

השורה הזו מוכרת לך?? בטח!!! כל אחד מאיתנו מכיר את זה מקרוב...

אני רוצה להציג לפניך שתי צורות גישה... משתי זוויות שונות איך להסתכל על זה:

אז ככה: בראש שלי תקוע ש-חם!! חם וחם!!!! ואאוף... איזה חום... עכשיו: אחרי שנעבאך חם... אני מנסה
איכשהו להקל על עצמי... ואז בשביל לפצות את עצמי על החום הבלתי נסבל... בשביל זה יש ב"ה קולר עם
מים קרים... שהמטרה של המים הקרים זה להקל על התעוקה של החום... ובאמת כשאני שותה מים קרים זה
באמת משיב את נפשי על משקל "זה ינחמו" מהחום המעיק ומהעצבים הרפויים שבאים בעקבותיה... ככה
תמיד הסתכלתי על זה!!!! אבל מישו העיר את תשומת ליבי... שבעצם... **בעצם רגע רגע... מי אמר שככה
צריך להסתכל על זה... אולי אפשר לראות את הכל בעין אחרת לגמרי לגמרי**: אולי כל הסיבה שהקב"ה ברא
בכלל את החום המעיק הזה... אולי זה רק בשביל להנות ולענג אותי במים הקרים... הרי בינינו... כשחם לך
מאוד מאוד... ואתה כולך אדום ומזיע... וצמא... אם עכשיו אני אביא לך מים קרים... אה... איזה אמחיה... איזה
גישמאק... איזה חיות יש במים האלו... בקיצור: יש עונג מיוחד במים קרים שמגיעים בשיא החום והם שוברים
אותו בבת אחת ומצננים אותך... והגישמאק המיוחד הזה מגיע רק בעקבות החום!!!! **נכון? אז אולי**: במקום
לחשוב שחם ואוף ומעצבן... והמים הקרים באו בשביל להקל עליו את הקושי... **אולי הפוך**... הקב"ה רצה לענג
אותנו במים קרים... לכן הוא ברא נפשות רבות וחסרונן... שכעת **החסרון** הוא החום הגדול... וכל המטרה היא
על כל מה שברא להחיות בהם נפש כל חי... כל המטרה היא בשביל ההנאה המיוחדת שהוא נותן לי בהשלמת
החסר הזה... אה... מה אתה אומר על זה???

הרי בינינו... כל עונג והנאה שיש בחיים... היא מוכרחת להיות תוצאה של איזשהו חסר... אם יש הנאה מאוכל...
זה רק אם קדם לו תאבון ורעב... ואם יש הנאה מחופש זה רק אם קדם לו עומס... וככה כל דבר בחיים... ואם
כן: מי קבע שאאאוף חם... וכעת מגיעים המים הקרים בשביל איכשהו להקל עלי את הסבל... אולי זה ההיפך
הגמור... כל הסיבה שחם זה רק בשביל שהקב"ה רוצה להנות אותי ולהפגיש אותי עם ברכת הנהנין!!! וככל
שיהיה יותר חם... וככל שאני אהיה יותר צמא... ככה אני פוגש את ההנאה מהשתיה...

כעת הצגתי לפניך שתי צורות גישה... איך לגשת לחיים... ומכאן ואילך זה כבר בחירה של כל אחד מאיתנו
איך מתחשק לנו לגשת לחיים... האם לגשת לחיים בצורה עוינת כאילו כל העולם הזה נגדי... ויש פה ושם
כמה כדורי הרגעה ואמצעי הישרדות... **אוי ההיפך הגמור**... הקב"ה ברא עולם ידידותי... ואדרבה... הוא רצה
להחיות אותנו ולהפגיש אותנו עם עונג יומיומי ובשביל זה הוא יצר כל מיני חסרונות... שההשלמה שלהם היא
עונג יומיומי...

אגב: אותנו דבר בחורף... קר קר קר... ואז אתה מתיישב מול כוס תה מהביל... אמחיה...
נו... איך לגשת לזה??? האם להגיע בגישה, שאאאוף... כזה קר... בלתי נסבל... נו... לכל הפחות יש כוס תה
שאפשר טיפ טיפה להתחמם כדי לעזור לנו לשרוד את החורף, אבל באותה מידה אפשר להגיד בדיוק ההיפך:
אם לא היה קר האם הייתי נהנה כ"כ מהתה החם??? אולי הקב"ה ברא נפשות רבות וחסרונם... וכל המטרה
של חסרונם זה רק בשביל להפגיש אותנו עם "כל מה שברא להחיות בהם נפש כל חי"???
זה כבר עניין של בחירה!!!! זה עניין איכות חיים!! איך להסתכל על החיים...

מישהו פעם ניגש לי וסיפר לי על עצמו בספונטניות... וכ"כ התפעלתי מהראש הבריא שלו... הוא מספר לי כך:

הייתי בחתונה מפוארת, היה שם אוכל טוב, יותר מידי טוב... אוכל שלא מתאים לסתם יום חול... בהתחלה
אמרתי לעצמי: קדש עצמך במותר לך!! אל תאכל!!!! אבל... התחשק לי... ומאוד התחשק לי... ובסופו של
דבר לא התגברתי והחלטתי שאני כן אוכל... למה?? ככה... כי בא לי... באופן טבעי הרגשתי לא כ"כ נוח עם
עצמי... סוף סוף מה עם קדש עצמך במותר לך...?? איפה הקדושים תהיו שלי? אבל זהו... עזוב... זה מאוחר...
אני כעת אוכל... ובאמת היה מאוד טעים... אבל כל הזמן הרגשתי פדיונות... פדיונות מבורא עולם... **אבל!!!!**

פתאום תפסתי את עצמי!!!! רגע רגע... מה קורה פה???

יש לי פה שתי אפשרויות איך לפגוש את הקב"ה: או לפגוש את הקב"ה ממקום של **עבודת ה'**: קדש עצמך
במותר לך!!!! או... או לפגוש את הקב"ה ממקום של **תודה ה'**: אוה... איזה טעים הגלידה הזו... איזה אוכל
טעים בראת בעולמך... אבל תכליס, מה קורה איתי? **יצאתי קרח מכל הכיוונים!!!!** לפגוש את הקב"ה ממקום
של עבודת ה' ולהתגבר...?? לא!! לא הצלחתי... ואילו לפגוש את הקב"ה ממקום של "הנאה" ותודה ה'?? **גם זה לא!!** כי
היות ואני מרגיש פדיונות מהקב"ה... אז אני מרגיש כמו גנב... אוכל מהר מהר... כמו בעל תאוה... לא חבל?? לכן מה
עשיתי?? עזרתי לפתע באמצע האוכל!!!! ונשאתי עיני לקב"ה ואמרתי: **תודה רבה ה'!!!** איזה אוכל מיוחד בראת בעולמך...
בעז"ה אני מקווה שבקרוב ממש... אני אעבוד על עצמי... ואני כבר אתעלה ואגיע למדרגה שאני אפגוש אותך ממקום
של התגברות וקדש עצמך במותר לך... **אבל עד אז!!!!** לפחות אפגוש אותך ממקום של ברכת הנהנין!!! תודה... תודה לך
ה'... האוכל כ"כ טעים... **אתה קולט את הראש הבריא שיש בספור הזה?? פשוט לא לברוח!!!!**

עוד מעט בין הזמנים... אתה רואה איזה מילק שייק... ומתחשק לך... אז אני לא מתערב בעבודת המידות הפרטית שלך...
איפה אתה אווז בקדושים תהיו... האם להתגבר או לא להתגבר?? זה עניין שלך מול הרבש"ע אבל מה שברוך... שאם
החלטת שאתה "הולך על זה"... תפגוש במילק שייך הזה את הקב"ה!! אל תשכח שהוא עשה את זה בשביל שתיהנה...
בשביל שתתענג... תחוש חזק חזק את המתקיות ותחשוב שמישהו פה חשב עליך... אבא שבשמים ידע שאתה אוהב את
זה... ולכן הוא ברא את זה... אם תחשוב על זה... אתה פתאום תמצא את עצמך מברך בכונה בורא נפשות... אבל לא רק
את הברכה אתה תברך בכוונה... אתה פתאום תקלוט שהקב"ה נמצא גם פה!!! הוא לא רק נמצא בבית המדרש ועושה לך
נו נו נו... לאיפה נעלמת...

ואתה יודע מה?? מישהו הציע לי: אתה רואה גלידה טובה... ומתחשק לך... למה מתחשק לך?? כנראה שזה טעים!!! אה...
כן?? זה כ"כ טעים... אוה... זו הזדמנות לחיזוק בברכת הנהנין!! מה תעשה?? תחליט מראש שעל הגלידה הזו אני רוצה
לברך בורא נפשות!!! אה... אבל אי אפשר לברך על זה בורא נפשות?? אז אני אחפש איזה שהכל ואני אוכל אותו בשיעור
כזוית רק בשביל לחייב את עצמי בברכת בורא נפשות... על!!! על הגלידה... וככה תיגש לגלידה... ואז תראה שבמקום
לברוח להנאות העולם הזה לגלידה... זווקא שם פגשתי את ברך אתה ה' בורא נפשות רבות... זה כ"כ פשוט... כן... מותר
לדעת שיש ביהדות מקום גם להנאות העולם הזה!!!! זה גם מתחום!!! כמובן בגבול הנכון...

אהרן הכהן הוא זה שנקנס לקודש הקדשים והוא יודע לעשות את הכפרה כדקא יאות.)

זה סמל ודוגמא למשבצת של כהן! המייצג של כלל ישראל מול הקב"ה,

לעומת זאת חור?? חור מתוקף תפקידו, אסור לו להעמיד את כלל ישראל מול העיניים, אדרבה, הוא צריך לייצג את כבוד שמים, הוא צריך לעמוד במשבצת הבקורתית שלו ולזעוק גיוואלד, לעמוד בשער ולהוכיח,

הבנת מה ההבדל בין המשבצת של אהרן למשבצת של חור???

כעת נתרגם את זה לכל דור דור... עד הדור שלנו:
בכל דור ודור כל שאלה, וכל התמודדות, כל פירצה שחלילה תפתח במשך כל הדורות שכלל ישראל יתמודדו מול פגעי הזמן והוראת השעה, **כיצד נתמודד מולו?? מי יעמיד אותנו בקרן אורה? את מי צריך לשאול??**

בשביל זה יש לנו **שתי הנהגות ניגודיות!!! שני מתרסים...** שני גדולי ישראל **מנוגדים בדעותיהם** שיהיו בכל דור... **שאת שניהם אנו צריכים לשאול!!!** למצוא פיהם אנחנו צריכים לחכות, **והדיבור יצא מפי שניהם!!!**

מצד אחד אנחנו צריכים לשאול את פי הלוי- את אותו גדול בישראל שהוא מייצג את חור נביא ה'... שיעמוד בפרץ ללא חת ולא ישא פנים ולא יעשה שום חשבונות... **הוא יגיד את האמת האמיתית כמות שהיא ללא כחל וללא שרק!!!** הוא לא יעשה חשבון של שתדלנות ולא יכופף ראש מול אף אחד... הוא יזעק מרה, ויתריע בפנינו את גודל חומרת העניין ועד כמה שזה פירצה נוראה, והוא לא יתפשר ולא ינוח ולא ישקוט גם במחיר חייו... **ומאיך?? יעמוד המנהיג השני, אהרן הכהן!!!** וההתנהלות שלו תהיה הפוכה במאה שמונים מעלות!!! הוא פחות יתעסק בחומרת העניין... והוא פחות יתריע על גודל העוון והפירצה וכו' וכו'... אבל הוא לשם שינוי יהיה טרוד כל הזמן כיצד להתמודד עם היום שאחרי... עם העובדה המוגמרת שזה מה שיש... חטא העגל הוא כבר עובדה, וכעת צריך למזער את החרון אף משמים עד כמה שאפשר... זו המשבצת של אהרן הכהן שבכל דור ודור!!

ואת שניהם אנחנו צריכים וחיביבים!!! הנה אהרן וחור עמכם!!!

אנחנו חייבים גם את ההנהגה של אהרן וגם את ההנהגה של חור!!! אנחנו צריכים את ההנהגה של הלוי... השושבין של הקב"ה... שיעמיד אותנו במקום וייצג את כבוד שמים כמות שהוא... ומאיך: אנחנו צריכים את השושבין של הכלה... אתה ההנהגה של הכהן... שיהיה השליח שייצג אותנו ויסגור עלינו מול הקב"ה... **ולא אז בלבד!!** לא רק אנחנו צריכים את אהרן ואת חור... אלא גם הם בעצמם- אהרן וחור- שניהם צריכים אחד את השני, זה בלי זה לא יכול ללכת...

עד כאן הסברתי את ההבדל בין העבודה הפנימית של כהן לעבודה הפנימית של לוי... שהכהן הוא אוהב ישראל... מחבק את עם ישראל ושושבין שלהם ומייצג אותם... ואילו הלוי הוא אדרבה...

הנה... הדוגמה הבולטת והקיצונית ביותר... השבוע היה י"ז בתמוז... יום שנעשה בו העגל... בושש משה לרדת מן ההר... עם ישראל נמצאים במבוכה... לא יודעים מה לעשות... נו... כעת יש להם שאלות... ואת מי שואלים?? אז הנה... בשביל זה משה רבינו כבר הכין אותנו מראש: **הנה אהרן וחור עמכם...** עם ישראל כעת ניגשים לאהרן ולחור ומציגים לפניהם את התכנית... **רבתינו אהרן וחור:** היות ומשה רבינו לא יורד... אנחנו רוצים לעשות עגל זהב... אלה אלוהיך ישראל...

נו... מה אתם אומרים- אהרן וחור?? מה אתם מציעים???

כעת שים לב להבדל הקיצוני בין התגובה של חור לתגובה של אהרן...

חור הלוי- נביא ה' מזדעק כולו עם חילול כבודו יתברך ונעמד מול כל עם ישראל ללא חת ומוכיח אותם בתקיפות... אין אתם מעיזים לעשות חטא העגל... זה עבודה זרה... אין עבירה יותר חמורה מזו... עלובה כלה שזינתה תחת חופתה וכו' וכו'... מה עושים עם ישראל?? הורגים את חור... חור נהרג בחטא העגל... כן!!! חור נהרג על משמרתו!! חור הוא לוי!! הוא **העומד מצד החתן...** ואם הכלה ככה בוגדת בחתן... מי הוא זה שצריך לעמוד ולמחות בתוקף...? השושבין הלוי-חור... והוא אכן נהרג.

כעת מי נשאר?? אהרן הכהן... עם ישראל ניגשים לאהרן... רבינו: אנחנו רוצים לעשות חטא העגל... מה הרבה אומר?? אהרן... **אצל אהרן המנגינה היא אחרת לגמרי לגמרי מחור!!!** אהרן לא מזדעק כמו חור... הוא לא ממנה להוכיח את עם ישראל שאסור וה' ירחם... ועבודה זרה וכו' וכו'... לא... לאהרן הכהן יש כל מיני חשבונות ש-חור לא מחשבן אותם... **אהרן חושב על כלל ישראל!!!** אהרן הוא **השושבין של הכלה!!!** הוא **העומד מצד הכלה!!** המשבצת של אהרן הכהן זה להיות העורך דין של עם ישראל ולייצג אותם ולחפות עליהם... ואהרן עושה חשבון שנכון שעם ישראל ניגשים כעת לחטא הנורא ביותר... וחור צדק במאת אחוזים בתוכחה שלו... אבל היות והמשבצת שלי בתור כהן זה להיות המייצג של עם ישראל... אז אני צריך כעת להתמקד במיזעור הנזק עד כמה שאפשר... אתה שם לב להבדל הקיצוני בין אהרן לחור??

הלאה... בא נמשיך... אהרן הכהן מחפש פתרון בכל דרך אך לחפות על עם ישראל... ומחוסר ברירה!!!! הפתרון היחיד שאהרן הכהן מוצא כיצד לפטור את ישראל מאחריות זו... זה לא פחות ולא יותר לקחת אחריות ולקחת על עצמו את חטא העגל... וכך רק הוא יענש... וכל עם ישראל ינצלו... ואכן אהרן הכהן מוביל מהלך של ה"עגל אשר **עשה אהרן**"... אהרן לוקח עליו ועל צווארו את כל האחריות ואת כל החרון אף שיש על ישראל בעקבות חטא העגל... כמו שכתוב להדיא "ובאהרן התאנף ה' מאוד להשמידו..." והוא משלם על זה מחיר יקר... ואת שני בניו הוא משלם על זה... אהרן הכהן היה המייצג הכי אמיתי של עם ישראל!!! (שלוקח על עצמו גם את המחדלים שלהם... אבל ימים יגידו ובסופו של דבר מתברר שדווקא בזכות שאהרן הכהן לקח על עצמו את החטא, הומתק החטא לאין שיעור ונמחל לעם ישראל החטא, כי אם אהרן הכהן לוקח אחריות על החטא, אז גם

מאמר כבד... אם אתה עיף... עזוב...

אל תקרא...

לפני שמשה רבינו עולה השמימה לקבל את הלוחות... הוא משאיר לעם ישראל צוואה... היות ואני הולך... אז מה יקרה אם יהיה לכם שאלות... אז מי תשאלו?? אז **"הנה אהרן וחור עמכם!!! מי בעל דברים יגש אליהם..."** משה רבינו משאיר לנו שני ממלאי מקום אהרן וחור!!!!

צריך לדעת: שההוראה הזו שמשה הורה לישראל... זו לא הוראה נקודתית וחד פעמית, **אלא הוראה לדורות!!!** משה רבינו נתן לנו צוואה כללית: שאמנם כל זמן שאני נמצא כאן... אתם יכולים לגשת אלי ואני "אהיה לעם מול האלוקים", אבל מה יהיה לדורות?? כשאני אסיים את תפקידי ואעלה השמימה... מי הוא זה ש"יורו משפט" ליעקב ותורתך לישראל" במקומי?? מי יורה אתכם דעה??

בשביל זה יש שני סוגי אנשים! שים לב: לא אחד!!! אלא שנים!!! ומי הם?? **אהרן וחור שבכל דור ודור!!!** אהרן וחור זה לא שתי דמויות נקודתיות שהיו אז באותה תקופה... אלא זה שתי דמויות קבועות שקיימות בכל דור ודור... ובכל שאלה בהנהגה וכל התמודדות שיש לנו במשך כל הדורות ואנחנו רוצים באמת לדעת מה רצון ה' ומה צריך לעשות... מי הכתובת?? תחפש את אהרן ואת חור של הדור שלך... ותשאל את שניהם!!! תקבל תשובה משניהם!!! והדיבור יצא מפי שניהם...

ובכן: מה זה אהרן ומה זה חור? מה הם מבטאים? ואיפה הם בדור שלנו? ולמה צריך דווקא שנים...?? מה ההבדל ביניהם??

אז בקצרה: אהרן זה כהן!!! וחור זה לוי!! ומה ההבדל בין כהן ללוי??

כהן הוא המייצג שלנו מול הקב"ה!!!

ואילו הלוי הוא המייצג של הקב"ה מולנו!!

מה הכוונה?? בית המקדש הוא חופה... בחופה יש חתן וכלה ושושביני... הקב"ה הוא החתן והשושביני של הקב"ה **זה הלויים...** הלויים הם ה"עומדים מצד החתן..." הם נאמנים לחתן בלב ונפש... הם אחראים ללמד אותנו ולאכופ אותנו על רצונו של החתן- הלא הוא הקב"ה

לעומת זאת הכהנים?? בדיוק ההיפך... כנסת ישראל היא הכלה והכהנים הם **השושביני של הכלה...** הכהן הוא השליח שלנו... הוא מייצג אותנו מול הקב"ה... כשיהודי מקריב קרבן לקב"ה... מי מגיש את הדורון?? מי הוא האיש העומד מצד הכלה ומציג אותה מול החתן? **הכהן!!!**

זה ההבדל בין כהן ללוי!! זה ההבדל בין אהרן לחור!!!

עד כאן תיאוריה... כעת איפה זה מגיע לידי ביטוי מעשי???

עם ישראל יותר חשוב מההנהגה שלי...
 אז אני מקבל את זה!!! ולמרות שאני נשאר
 השושבין של הקב"ה... אבל אני יודע לכופף את
 הראש ולהיכנע ולשרת את אהרן הכהן שהעבודה
 שלו מנוגדת אלי מכל וכל... קורא יקר: אתה מסוגל
 להיות כזה????
 אתה מסוגל להיות כזה לוי נאמן לרצון ה'
 ולהתכופף לכהן???

רק אם אתה כזה... רק אז מותר לך להיות
 ביקורתי!!!

להיות סתם ביקורתי... זה לא לוי... זה סתם לתת
 דרור לתכונות העזות של הנפש... איפה נבחן הלוי?
 איפה הלוי פוגש את הנאמנות האמיתית שלו
 לקב"ה?? כשנדרש ממנו לשרת את הכהן!!!!!!

 לעתיד לבא כתוב: "אוספה הצולעה" אומר הגר"א:
 מה זה צולעה? בן הליכה יציבה של אדם בנויה
 משתי רגלים... ברגע שיש לו רק רגל אחת... אז
 ההליכה לא יציבה... הוא צולע... הוא מקפץ על רגל
 אחת...

אומר הגר"א: עם ישראל עומדים על שתי רגלים!!!
 הרגל הימנית כהן... והרגל השמאלית - לוי!!! (מה
 שנקרא נצח והוד תרין שוקין...) וכנסת ישראל
 חייבת את שתי הרגלים האלו... בשביל ללכת
 ביציבות... אבל דא עקא: שכל אחד מאיתנו שייך
 לרגל אחת... ובעט ברגל השנייה ושובר אותה... יש
 כאלו שמזדהים עם חור- הלוי... הביקורתי... הם
 תופסים חזק חזק ברגל השמאלית... אבל בועטים
 ברגל הימנית... מזלזלים באהרן הכהן... מערערים
 על הכהונה... לא מעריכים את אהבת ישראל של

אהרן... ולעומת זאת: יש את האלו שמחבקים את
 הרגל הימנית... מחבקים את אהרן... רואים בו את
 הדמות האידיאלית של אוהב שלום ורודף שלום...
 אבל הורגים את חור... שוברים על הרגל
 השמאלית...

הצד השווה שבשניהם... ששניהם צולעים!!!!
 שניהם בסופו של דבר נשארים רק עם רגל
 אחת!!!! ועל זה הנביא מגיע ומבטיח שלעתיד לבא
 אוספה הצולעה!!!! די... כלל ישראל יבינו שהם
 צריכים את שתי הרגלים...

יבינו שצריכים גם את אהרן האוהב שלום וגם את
 חור שמזדעק על חילול כבודו יברך... הם יבינו שזה
 בלא זה אי אפשר...

אנחנו כעת נמצאים בימי בין המיצרים!!!! בין
 הרגלים!!!!

בשבעה עשר בתמוז הרגנו את הרגל השמאלית...
 הרגנו את חור...

ואילו בתשעה באב הרגנו את הימנית... הרגנו את
 אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום ודבקנו
 בשנאת חנינם... כשהורגים את חור מגיע חטא
 העגל וכשהורגים את האוהב שלום מגיע חורבן
 בית המקדש... ואז שתי הרגלים שבורות ולא נותר

לנו אלא לשבת על הרצפה ולבכות... **לא נותר לנו**

בימים אלו שבין רגל לרגל!!! לקחת ולחבק את שתי
 הרגלים כאחד ולהסתכל במבט קצת יותר מרום
 על כנסת ישראל... להבין שכנסת ישראל צריכה גם
 בחינת כהן וגם בחינת לוי!!! ולנו לא נותר אלא
 לקבל משניהם כאחד ודי... די לצולעה... די לנכות...
 די...

שהם לא מסתדרים זה נורמלי ומוכר... **אבל כעת אני**
רוצה לשאול אותך שאלה: מי מצטייר בעיניך יותר
 צדיק?? מי יותר מצטייר עושה רצונו יתברך?? האם
 הפרומער והביקורתי שמחמיר בכל הלכה... או חבירו
 התלמיד חכם שמחבק ועוטר את עם ישראל דורש
 את זכותם וצדקתם?? אתה יודע מה, עזוב מה
 מצטייר... בא נדבר על אותו פרומעט בעצמו, איך הוא
 מסתכל על ידידו?? באיזה עיניים הוא מסתכל עליו??

במקרה הטוב הוא יכבד אותו... יכבד את החינוך
 השונה שלו... ירחם עליו שהוא לא מספיק "ירא
 שמים"... אבל לצפות מהפרומער שהוא יעריך את
 ידיו ה"קאלטער" הזה, ועוד יכיר בו שהתפקיד שלו
 בעבודת ה' יותר גדול ממנו?? **זה בלתי נסבל!!!** כי
 למה!!!! למה שאני אחשוב כך?? הרי אני הוא
 המקפיד, אני המחמיר, אני הביקורתי, אני הוא זה
 שלא מוכן לסבול פשרות... אני הוא זה שמחמיר
 במקום שחבר שלי מקל... והוא מקל בכל מה שאני
 מחמיר... ולחשוב שאחרי כל זה הוא יותר נחשב ממני
 בשמים?? למה?? למה?? למה לחשוב ככה??

אז הנה!!!!!! זו העבויידה של הלוי!!! לשרת את
 הכהן!!!!!!

להתבטל לכהן למרות שהוא כ"כ שונה ממנו!!!
תחשוב מה שזה: אותו לוי שנענה לקריאתו של משה
 רבינו מי לה' אלי... אותו לוי שאומר לאביו ולאמו לא
 ראיתיו ואת אחיו לא הכיר וכו'... ולמה?? בגלל חטא
 העגל... ולבקש מאותו לוי בעצמו!!!! שיתבטל ויתכופף
 וישרת... את מי??

את אהרן הכהן!!!! שעליו נאמר: העגל אשר עשה
אהרן!!!!!!

אהרן הכהן, הוא זה שלקח אחריות על חטא העגל...
 הוא זה שהצדיק את עם ישראל ועמד כביכול מאחורי
 החטא הנוראי הזה... ואילו אני הלוי צריך להתבטל?
כן!!!! זו העבודה הקשה והנוראה של הלוי!!!!

רק מלוי אפשר לבקש כזו בקשה מרירית... ממני וממך
 לא... אנחנו אנשים עדינים... רכוכיים... אי אפשר
 לצפות מאיתנו להתבטל לאישיות שמנוגדת לעבויידה
 שלי מכל וכל... אבל לוי?? האיש הביקורתי!!!
 האישיות היצוקה!! שנאמן לרצון ה' באמת באמת!!!
 רק ממנו הקב"ה מצפה שיבין עניין!!! נדרש מהלוי

לזהות: שלמרות שהמשבצת שלי להיות השושבין של
 הקב"ה... ולהעמיד לנגד עיני רק את רצון ה' ועד
 הסוף... בלי פשרות ובלי ויתורים... אבל!!!! דווקא
 בגלל שאני כ"כ נאמן לרצון ה'... הרי ה' יתברך בכבודו
 ובעצמו גילה את רצונו והראה לי בצורה מפורשת

שאחרי הכל... את מי הוא הכי הכי אוהב ומי האישיות
 הכי נבחרת בעם ישראל להיות קדוש ה'?? אהרן!!!!
 ולמה?? למה אהרן נבחר יותר מכככככולם?? פסוק
 מפורש בתהילים: **אהבת צדק ותשנא רשע על כן!!!!**

על כן משחך אלוקים אלוקיך שמן ששון מחברך...
 אומר המדרש: בגלל **שאהבת צדק** - אהבת להצדיק
 את עם ישראל **ותשנא רשע** - שנאת להרשע אותם...
 והיות ואתה השושבין של עם ישראל ומסרת את
 נפשך להגנתם... **על כן!!!! על כן משחך אלוקים אלוקיך**
שמן ששון יותר מככככל חברך...

זה נכון או לא נכון?? נכון!!! וכשקורח מעיז לפתוח את
 הפה... הקב"ה מעניש ביד קשה את מי שרק מעיז
 לערער על כהונתו של אהרן... עובדה או לא עובדה??
 עומד הלוי וכמו שהוא נאמן לקב"ה בכל מצב... כך
 הוא גם נאמן לקב"ה כאן!!! וכעת הקב"ה מראה לי
 בצורה הכי מפורשת שאותו אהרן הכהן שמצדיק את

השושבין של הקב"ה... הוא הביקורתי... הוא עומד
 בשער ורואה כל פירצה וצועק עליה... וכעת לא
 נותר לך קורא יקר אלא לבחור למי אתה יותר
 מתחבר... לעבודה של הכהן אוהב ישראל או
 לעבודה של הלוי הביקורתי...

אבל כאן מגיע האבל הגדול!!!!!!

עיקר העבודה של הלוי עדיין לפנינו!!!! עד כה... מה
 שאמרתי עד כאן זו העבודה ה"קלה" של הלוי...
 ללוי קל להיות ביקורתי... בינינו... ישנם כאלו
 שקוראים שורות אלו... וקופצים על המציאה...
 בטח... אני מוכן בשמחה להיות לוי... להתהלך
 ברחוב בקומה זקופה כמו מפקח ואיש ההשקפה
 ולהסתכל ימינה ושמאלה ולפסול את כל מי שלא
 לגמרי נכון, ולבקר ולדבר בחריפות ולירות לכל
 הכיוונים על כל המחדלים והחולשות של כלל
 ישראל... **זה דבר מאוד קל...** ובינינו... יש לנו אפילו
 יצר הרע מיוחד לזה... יש הרבה אנשים שזו
 התכונה הטבעית שלהם...

אז זהו!!! שכעת ניגש לעיקר העבודה של הלוי
בעבודת ה':

העבודה הקשה והעצומה שמוטלת על הלוי זה
לשרת את הכהן!!! כשהתורה מגדירה את עבודתו
 של הלוי... מה ההגדרה?? "ונלוו עליך **וישרתך**!!"
 עיקר העבודה של הלוי זה לשרת ולהיכנע
 לכהן!!!!

מה הכוונה שהלוי צריך להיכנע לכהן? העניין הוא
כן:

הלוי צריך להתבטל ולהכיר בזה שגם אחרי
 שהתפקיד שלי זה להיות ביקורתי ולהוכיח את עם
 ישראל... **עדיין!!!!** עדיין העבודה של הכהן היא
 היותר גדולה והיותר נחשבת בשמים **מאשר**
העבודה שלי! הלוי צריך להיכנע לאמת הזו
 שעדיין המשבצת של הכהן נחשבת יותר אצל
 הקב"ה מאשר המשבצת של הלוי... **מה הכוונה??**
מה המשמעות של הדברים??

אז במקום להסביר יותר מידי... בא נלך ישר
ולעניין... מה שנקרא ברחל בתך הקטנה: תאר
 לעצמך יהודי מרום ופרומער מאוד... הוא מקפיד
 על כל החומרות הכי גדולות בעיניי כשרות... הוא
 לא סומן על אף אחד הוא עושה הכל לבד...
 שחיטה... ומליחה... את הכל הוא מעשר לבד, ומי
 מדבר על מים וחשמל של שבת, והכל אצלו בשיא
 שיא החומרות ודקדוק ההלכה וכו' וכו'. **והנה:**
 יושב לצידו תלמיד חכם **שהפך ממנו במאה**
שמונים מעלות! משהו בסגנון של מרן הרב
 עובדיה זיע"א... שהוא אדרבה... במקום להיות
 ביקורתי ולפסול... הוא באותו זמן עסוק בליישב
 את המנהג ולהסביר למה עם ישראל כן צודקים...
 והנח להם לישראל וכו' וכו'... הוא כל הזמן מנסה
 למצא כל דרך איך כן לפתור בעיות ולהכיל אותם...
 (ושוב: כמובן רק בתוך הגבול הנכון... אנחנו לא מדברים
 על רבנים מזחיסטים שחוצים את הגבולות האדומים
 של התורה...)

אתה מכיר את שני הסוגים הקוטביים האלו??
 בטח... ושני הסוגים האלו בדרך כלל לא
 מסתדרים... **נכון!** נכון! עד כאן הכל טוב... זה

האם בבית המקדש יש תחנת דלק?? ומי מתחזק אותה??

מתוך שמחה של מצוה... אבל קצת מהולה בצער סגרנו את הגמ'. ניגשנו לארון הקודש ונשקנו אותו. ויצאנו!! ברוך ה'... יהי רצון שנצא מבית המדרש רק בנסיבות כאלה... בנסיבות של מצוה... ובכן: זכיתי ואני נין ונכד ליהודי צדיק ששמו **סנאה בן בנימין**... השם הזה אומר לך משהו? **לאו!** אתה צודק... אותו סנאה בן בנימין בשעתו לא היה נחשב מי יודע מה... הוא בסה"כ היה יהודי בראשית תחילת בית שני... ואז היה מצוקה ומחסור של תקציב לתחזוקה היומיומית של בית המקדש!!! דווקא לבנין בית המקדש עצמו כבר לא היו חסרים תורמים... כבר הגיע השלב שנהיה כבוד לתרום לבית המקדש (גם זה לא היה מובן מאלי... בהתחלה גם את זה היה חסר...) אבל כיום כבר כל אחד היה רוצה לתרום שער שיקרא על שמו... או קרבות לרוב שלוה כל אחד תאווה נפש... **אבל התחזוקה השוטפת??** העצים למערכה שזה הוצאות גדולות ביותר והיומיומיות ש... שהם אפילו לא קרבו אלא רק מכשירי הקצו... כאן היה צריך תורמים מיוחדים... אנשים מרוממים שיודעים להעריך מה זה יום בבית המקדש... שיודעים להעריך מה זה יום של "אש תמיד תוקד על המזבח" **בקיצור: שער הדלק!!!** תתפלא לשמוע: אבל אחד מהשערים של העזרה נקרא בשם שער **הדלק!!!** מה יש?? זה התחנת דלק של בית המקדש!! זה השער שדרכו מכניסים את העצים למערכה... ועמדו שם הלוויים השוערים של שער הדלק וחפשו מי לה' אלי... מי מוכן לעשות מה שצריך ולא רק מה שרוצה... כי תכלס: מה שצריך ומה שחסר זה דלק!!! אז זהו... שקמו כמה אנשים מרוממים והם החליטו שהם מוסרים נפש על העניין הזה ולוקחים על עצמם אחריות להביא עצים למערכה... כל אחד בתקופה אחרת... וסבא שלנו... סנאה בן בנימין הוא התנדב לא פחות ולא יותר ב' באב!!! ובשעתו זה היה הקרבה גדולה מצידו... כל השנה הוא עבד על זה... אבל!!! ימים יגידו... והיום המניה הזו של קרבן העצים קפצה לשמים... והיום כולם משתוקקים ומייחלים וכוספים לזכות להתנדב עצים למערכה... **אבל לאו!! זכויות ראשונים!!!** מי שהתנדב ראשון... מי שחילקו במניה כשהיא הייתה במחיר אפסי... הוא נאמר על המניה... ואת המניה הזו הוא הוריש לצאצאי עד דורי דורות... ועד היום יש זכות לנו - צאצאי סנאה בן בנימין, שאנחנו תורמים עצים למערכה... (מכובן שיש עוד כמה משפחות חוץ מאיתנו... עיין תענית פרק רביעי, המשנה שם מונה את כולם... רק לשבר את האוזן: זה כמו בהדלקה במירון שלפני כן וכך שנים היו כמה מאות יהודים שם בהדלקה ואז מכרו את ההדלקה וקנה אותה הסבא קדישא מחוץ לו ולרעה עד סוף כל הדורות... אנחנו לא יודעים בכמה סכף הוא קנה את זה... אבל מה שברור הוא שאם היום היו מוכרים את זכות ההדלקה... זה היה מסתכם בכמה עשרות מיליונים... ומסתמא אז המחיר היה הרבה הרבה פחות...) עכ"פ זו זכות שכולם מקנאים בנו... וגם אנחנו בעצמנו יודעים להעריך את זה ולוקחים את ברצינות ובהתאם...

ולכן: כל שנה בתקופה הזו... סוף תמוז ותחילת אב כולם יוצאים לכריתת עצים למערכה... כל המשפחות שירשו מאבותיהם את הזכות הזו... כי זו העונה המומלצת ביותר לכריתת עצים... שיא הקיץ... כשהעצים יבשים ונמצאים במצב הכי מובחר... ויש לנו גם תאריך ברור לסיום: עד ט"ו באב כולם צריכים לסיים את מלאכת הכריתה כי אז תש כוחה של חמה... (אבל אנחנו צריך לסיים לפני כולם כי היום טוב שלנו... היום הרשמי שלנו זה 'י באב...) ואכן יצאנו... אמנם זו עבודה קשה ומפרכת... לחטוב עצים זה לא קל... אבל מי מרגיש את הקושי... אנשים מגיעים ומביטים בנו בקנאה... במה זכיתם?? יהודים מגיעים מכל האזור לראות אותנו במלאכת הקודש... והם מנסים בכל דרך להושיט יד אולי במשהו... כדי... כדי שיחשב להם שהם גם נתפלים לעבוייה הנשגבה... אז בהתחלה אנחנו מתאספים כולנו... ואז ראש המשפחה מסווג אותנו לקבוצות... וכל קבוצה יוצאת למשימה ומוחזרת שלה... **אז נכה:**

הקבוצה הגדולה יוצאת לאזור הגליל העליון... שם יש ארזי לבנון משובחים שנקראים עצי שמן או עצי אגוז... שהם עצים גבוהים מאוד שהכי מתאימים למערכה גדולה... אבל יש קבוצה יותר קטנה שממונים לכרות עצים למערכה שניה של קטורת... והעצים של המערכה של קטורת לשם שינוי צריכים להגיע דווקא מצעי תאנה!!! (ולמה?? כי חטא אדם הראשון נתקן בעלה תאנה, עיין רש"י זבחים נח. ד"ה עצי תאנה) עכשיו: יש פה בעיה!!! מצד אחד צריך לחזר דווקא אחרי עץ תאנה... אבל מצד שני אסור הרי להשחית עץ מאכל... לכן צריך לחפש סוג מסוים של עץ תאנה שלא מגדל פירות... קוראים לזה עץ שקמה... והעצים האלו גדלים בעיקר באזור השפלה... (אגב: אם אתה רוצה לשכור צימר בגליל העליון... ולא ברוך לך עד כמה זה גליל **עליון**... אז במשנה בביבית יש דרך אין לבדוק... פשוט תתקשר לבעל הצימר ותשאל אותי האם מגדלים אצלכם בישוב עצי שקמה?? אם הוא יגיד לך: כן... בטח... אז תודה... מאצטר... אבל זה לא מספיק גליל **עליון** בשבילי... כי המשנה שביבית אומרת: שהיות ועצי שקמה גדלים בעיקר בשפלה... אז מצומת חנניה ואילן... איפה שעדיין אפשר לגדל שקמה זה לא נחשב גליל **עליון**... אבל בינינו... מי קבע שגליל תחתון זה חסרון... סוף סוף נחלת אשר מבורכת ומשופעת ע"י יעקב אבינו ומשה רבינו לא פחות מנחלת נפתלי...) עכ"פ יצאנו קבוצה לאזור לכיש וגדרה ושם רכשנו כמה דונמים של עצמי שקמה משובחים... והתחלנו במלאכת הניסור...

פחד פחדים!!! איזה זכות יש לנו... אנחנו כעת מנסרים עצים... שאת העצים האלו יקחו ויעשו מזה מערכה מיוחדת במזבח שיהיה מסוקם מול!!! מול ההיכל... ואז מידי בוקר יבא הכהן שזכה במחתה, ויחתה גחלים מהמערכה הזו... ויעלה אותם למזבח הפנימי... ויקטיר מזה קטורת... ו... ואני!!! אני הישראלי... ש... שאין לי אפילו רשות להתקרב לבין האולם ולמזבח... אני כעת זוכה לכרות את העצים... שיגיעו שם בפנים בפנים... להקטרת הקטורת... איזה יראת הרוממות... ואכן עבדנו כל הבוקר... כרתנו ב"ה כמות גדולה של עצים... והנה ברוך ה' העבודה מתקדמת... אגב: תוך כדי העבודה נפגשנו עם שתי המשפחות השניות שגם הם זכו בה... בני פרעוש בן יהודה שהקרבן עצים שלהם הוא בה' באב... וגם בני יונדב בן רכב שהקרבן עצים שלהם הוא בד' באב... ברכנו אותם שיזכו "להאיר את המזבח" כתיקוננו... (כמו שכתוב: "יאר ה' פניו אליך" דורשים חז"ל: שיהיו לך בנים שמאירים את ביהמ"ק ובימינו אפשר אולי לתרגם את זה לבנים שיאירו את ביהמ"ד בשעות הקטנות של הלילה) ותכלס, כעת כולנו מתכוננים לעלות לירושלים... אנחנו מתכוננים ליום טוב שלנו...

כעת צריך להעלות את העצים הכרותים לירושלים... זו משימה בפני עצמה... העליון את כל העצים... ובתשעת הימים... (מה שצאלנו זה שיא האבלות על חורבן בית המקדש הרי כשביהמ"ק היה קיים-) יש שלושה ימי חג של קרבן עצים... בה' באב זה המשפחה של בני פרעוש, בד' באב בני יונדב בן רכב, ואנחנו בני סנאה, ב' באב... ביום הזה אנחנו מקריבים קרבות שלמים ושמיים לפני ה' על הזכות שלנו... אבל לא רק אנחנו שחמיים... אלא כל המערכת של בית המקדש מצטרפת לשמחה שלנו!!! ביום הזה אין תפילת נעילה במקדש!!! תחשוב מה שזה: בבית המקדש כל יום יש אנשי מעמד שצמים ומתפללים על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון... מי ששכח לבית הכנסת שבמקדש זה יום כיפור לכל דבר!!! עומדים שם בבלי תפילה שהם השלוחים של כל ישראל להתפלל על הקרבנות שיתקבלו ברצון... (אתה מבין לבד שכל מי שיש לו איה צרה, והוא מחפש מקום שמתפללים בו כל השנה כמו ביום כיפור, הוא מחוסן לשם... יש שם כל יום תפילת נעילה... אבל ביום שיש קרבן עצים אין תפילת נעילה... יש לקב"ה כוז נחת רוח מהקרבן שלנו שלא צריך תפילת נעילה... אבל גם אחרי היום הפרטי שלנו, כולנו מחכים לט"ו באב שזה היום הכללי של כל המשפחות של כורתי העצים ביחד... עושים סעודה לגמרה של מצוה,

"למען לא נבוש..."

מושגים בסיסיים בהלכה.

הבא אהלא זכריה ביה מקדשו

א. צריך לדעת שיש דינא דגמ'!!! וגם נפסק בשו"ע סי' תקס"א!!! שמי שמגיע לירושלים ורואה את מקום המקדש צריך לקרוע... וצריך לדעת שזו הלכה גמורה!!! ("א"כ שאלת את הרב שלך, והוא נמך לך למה לא) **ב.** עכשיו נכה: עקרונית צריך לקרוע את **המגד העליון**... אבל... סו"ס אנחנו חסים על החליפה שלנו... לכן העצה היעוצה היא: כשאתה מגיע לכותל... פשוט תוריד!!! תוריד את החליפה, תעשה קריעה בחולצה... ומיד אח"כ תלכש את החליפה מחדש... **ג.** **שתי טעויות מפורסמות:** ישנם כאלו שחושבים שבראש חודש או ביום שיש בצהרים לא צריך לקרוע, וזו טעות! והטעות השניה: שמשום מה נשים חושבות שהן פטורות מקריעה, וזה טעות... כי עד כמה שידוע לנו בלוייה גם נשים קורעות... וגם לוייה שנעשית ביום ששי אהה"צ או בר"ה עושים קריעה...

ד. **כעת ניגש לשלב המעשי:** ובכן: מה צריך בדיוק לעשות?? קח דף ועט ותרום: **א.** נוסעים לכותל?? תצטייד מראש בחולצה פשוטה... (כדי לא לקרוע בגד יקר). **ב.** הגעת?? תלך לצד ותוריד את החליפה, **ג.** כעת עדיף לעלות במדרגות כדי לראות את מקום המקדש עצמו, (סו"ס עיך הדין הוא על הרואה מקום המקדש, והכותל הוא לא מקום המקדש עצמו) **ד.** כעת אתה צריך לקרוע **מגד הלב**. היות ויש הרבה שמסתבכים... אז אני אגיד לך בדיוק מה לעשות: בחולצה שלך יש כפתורים... בא נספור אותם, הכפתור ראשון הוא ממש בצוואר, תרד לכפתור אחד מתחתיו, הלאה... תרד עוד כפתור!! הנה!!! הכפתור הזה השלישי מלמעלה, הוא בדרך כלל הכפתור שכנגד **הלב**... עכשיו **מעליו!!!** מעל הכפתור הזה... שם תחתוך עם מספרים לכיוון **שמאל** החולצה... (העדיף לא קריעה... אגב: מומלץ לחתוך את זה כבר בבית, כי למצא בכותל מספרים זה קשה, ולהגיע לשם עם מספרים זה עלול לגרום פרובוקציות...) **ה.** **העמודה!!!** ותפתח את הכפתור ותקרע... כלומר: תמושך את הקרע לכיוון מטה (עמידה)

מערכת מי שקרע בשיבה, צריך לחזור ולקרוע בעמידה) **ו.** עכשיו: **כמה** לקרוע?? צריך לקרוע **מפה**... (בדרך כלל עד הכפתור הבא זה מספיק...) **ז.** גמרת לקרוע... עכשיו יש שלושה משפטים שצריך לומר: א. ערי קודשך היו מדבר" כנגד חורבן ערי יהודה, ב. "ציון הייתה מדבר ששמה" כנגד הרי ציון, ג. בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבותנו היה לשריפת אש וכל מהמדנו היה להרבה- כנגד חורבן בית המקדש (תבין: עקרונית צריך לעשות שלוש קריעות, על ערי יהודה, הרי ציון, וביהמ"ק, אבל אנחנו נוהגים לקרוע רק מול מקום המקדש, לכן אנחנו כוללים את שלושת המשפטים והנושאים באותו מקום...) **ח.** לאחר שברקעת, כעת תכתור את הכפתור הקרוע, ותלכש את החליפה, ותכנסים בצמך, ותחשוב!!! על מה?? זה לשון המ"ב (שם סק"ו) "ועיני ב"ח שחייב להשתחוות ולקבוע כגליו ולכנות ולהתאונן ולהתאכל על מורכב בית המקדש ולקונן ולומר מזמור לאסף עד סוף... וכשקורע מכנד כרוך דיין האמת (כלל אס ומלכות) כי כל משפטיו אמת וזקד האור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט קל אמונה ואין עוול דניק וישך הוא ואמה דניק על כל הכל עליו וכו' עכ"ל.

י. ולסיום: אחת מהשאלות הקבועות: האם יש עניין ללכת לכותל המערבי? כן! יש עניין! בפירוש כן!! ויש אפילו גמ' מפורשת (מגילה כט). שהיה בית כנסת בבבל שנבנה מעפר ביהמ"ק והייתה שורה בו שכניה, ואמר אבבי תיתי לי שאם אני במרוקא פרסה למשך אני טורח וטורח והולך בשביל להתפלל דווקא שם, **מכאן רואים:** שיש עניין לטרוח ולהתפלל במקום שיש בו שכניה, וכ"כ במקום שלא זה ממונו שכניה **אבל מומלץ נא לקבל פרופורציות:** שגנבה ביקור אצל ההורים שיש בו מנייה כבוד, הרי ללכת הוא חשוב לאין ערוך מאשר ביקור בכותל, כי זה "עניין" וזה מצות עשה דאורייתא... כמו כן: כל מצוה דרבנן הכי קלה הרי היא בכלל לא עומדת בשיקול מול "עניין"... **הלב:** מי שיש לו תשוקה אמיתית ללכת לכותל ולשפוך שם צקון לחשו, אז בהחלט יש להרגשה הזו בסיס, ואפילו עניין נשגב יש בזה (מכובן מתוך "הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה וכו'"), אבל מי שלא מי יודע מה מתחשק לו ללכת לכותל, והוא עומד ושואל כמו יהודי שמגיע לרב לשאול שאלה: האם "**צריך**" ללכת לכותל?? כאן התשובה היא: זה בסידור... לא צריך... אין עניין... יש עוד הרבה מצוות ועניינים לפני כן, שלאחר שתסיים אותם תשאל האם יש עניין ללכת לכותל... (האם שמת לב מה באתי להדגיש כאן?? תבין: יש מלפון שבור בשאלות מהסוג הזה, יש את האלו שמתשוקקים ללכת לכותל, וינגשים לרב ושואלים: האם צריך? או אם יש עניין ללכת לכותל? ותשאלה מוצעת **בצורה לא נכונה!!!** כי גם אם תשאל רב האם יש עניין ללכת לטויל... הוא גם יענה לך שאין שום עניין בזה, אבל מי דיבר על עניין... אני רוצה, אני משתוקק לטויל... ה"ה הבא: מי שרוצה ומשתוקק ללכת לכותל, אתה רוצה?? תלך... ובשלבך יש אפילו עניין... אבל אם אתה לא רוצה או להגיד לך תתפוס את הרגליים וללכת? לא... כשבידך אין שום עניין בזה... בקיצור: המניע של התשובה מאד תלוי במניעה של השואל עצמו. וזה לא תורה. התבונן) אבל!!! בסופו של דבר צריך לך הזמן להיות "מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה" ובימי הקיץ, ובפרט בעונה הזו, הרי בשעות היום כל האזור מוצף בתיררים מכל העולם כולו, ואם ההליכה לכותל תגבה הלילה מחיר של ראיות אסורות, עדיף להתכבד ולהשאר בבית, ואז העיניים בעצמם מתקדשות בקדושת הכרובים, והעפעפים נחשבים לפניו יתברך כפורשי כנפיים... (זהו"ק) ואם עפעפך יישירו לנגדך, הרי פניהם איש על אחיו, וזה עצמו ממושך רחמים וחסדים על כל העולם כולו... ודו"ק.

מעשה שהיה בסנפלינג.

מעשה שהיה כך היה: (אגב: זה סיפור מפיח מאד... מי שיש לו פחד גבהים שלא יקרא...) מעשה בבחור ישיבה שהגיע למערת קשת... הוא הגיע מצויד עם חבל סנפלינג טוב לפי כל כללי הבטיחות... הוא קשר אותו לסלע... וקדימה... התחיל להשתלשל ולרדת... ולרדת לתהום... תהום של חמישים מטר משתרעת מתחת רגליו... בין שמים לארץ... שיא האטרקציה...

אלא שאז... לפתע!!!! לפתע הגיע מחבל אכזר מאין כמותו... ו... והתחיל לא פחות ולא יותר לחתוך את החבל... בהתחלה אף אחד לא שם לב... והבחור? הוא בכלל לא ידע במה מדובר... הוא מצידו נמצא כעת בשיא החווייה... הנוף... הציקעב... הוא לרגע אחד לא העלה על דעתו איזו סכנת חיים מתקרמת לה מתחת [מעל] אפו כמה מטרים ספורים לצידו... אבל... יאמר לשבחו של החבל הבטיחותי שהוא היה חבל עבה במיוחד... והמחבל התקשה לחתוך אותו... ננתיים כל האנשים שהיו שם קלטו פתאום מה קורה... הם פתאום קלטו שהם נמצאים פה בתוך זירת פיגוע... הם קלטו שהם עומדים מול מחבל שמבצע כעת ממש את הפיגוע האכזרי ביותר בהיסטוריה. ומרוב שהם נכנסו לפאניקה והלם... כולם פשוט השתתקו והרגלים שלהם נדבקו לריצפה... והם הסתכלו המומים ותכל'ס... לא עשו כלום... והמחבל ממשיך... וחותר וחותר... ו... רבון העולמים!!!! עוד רגע... עוד שניה... עוד שניה זה כבר מאוחר... עוד רגע החבל נפרם לגמרי... ונתק מוחלט... וה' יורררחם... אלא שאז!!!!!! ברגע האחרון!!! ובשניה האחרונה... לפתע הגיע יהודי כמו מלאך משמים וגילה תושיה... הוא הוציא אקדח וירה במחבל... ו... ובשבירי שניה האחרון המחבל עצר והבחור נעצר... הבחור מצידו המשיך הלאה... הוא אפילו לא קלט מה קרה... אבל אחרי שלוש דקות... כשהוא סיים את האטרקציה... אז הגיעו כוחות הבטחון והמסוקים והניידות והחבלנים והתקשורת וכולם ראינו והסריטו את אותו מלאך טוב... והבהירו לאותו בחור שאת חייו הוא חב לאותו מלאך מושיע...

עד כאן הסיפור... סיפור זה היה וגם נברא!!!!!!

הזוהר הקדוש אומר: יעקב חבל נחלתו!!!! עם ישראל חיים כאן בעולם הזה על תקן של סנפלינג!!! ליהודי אין זכות קיום בעולם הזה... אין לו מזל (הוא מעל המזל)... אין לו קרקע יציבה ורשמית שעליה הוא יכול לעמוד בזה העולם... רק מה? יהודי חי כאן בעולם הזה רק על תקן של סנפלינג!!! נשמתו של יהודי חצובה מכסא הכבוד... ומשם היא יורדת ומשתלשלת וקשורה כמו חבל... וככה היא יורדת לעולם... וכל כח החיות שלנו מגיע מהחבל הזה שקשור בכסא הכבוד... אז אמנם הרגלים שלנו עומדות על הארץ כמו כל גוי אחר... אבל אנחנו לא רשומים בטאבו של הארץ... אלא בשמים... (כמו הבהדיל אלפי הבדלות... על משקל גשר המיתרים... כשהוא רשום בטאבו של איזה קרקע הוא יושב... ככל הנראה הוא רשום על המגדל שעליו הוא תלוי... כי אין לו אחיזה בקרקע.)

והנה!!! יום אחד הגיע בלק רב המחבלים... והוא שלח לרמטכ"ל בלעם: הנה עם יצא ממצרים... הנה כיסה את עין **הארץ**... אולי אוכל להילחם בו וגרשתיו... אני רוצה להילחם בו קרקעית ולגרש אותו מהארץ...

בלעם מגיע לבדוק את החזית מקרוב... הוא מנסה לבדוק איך נלחמים בעם ישראל... ואז בלעם לומד את המפה ומבהיר לבלק: לא!!! עם ישראל הוא לא כמו כל אומה אחרת... כל אומה יש לה ארץ ואדמה ומזל משלה... אתה יכול לגרש אותם מהאדמה שלהם ומהמזל שלהם וזהו!!!! סיימת איתם... אבל כאן יש לך עסק עם אומה שחיה על סנפלינג... הם בכלל לא שייכים לאדמה... הם חבל שמשתלשל מכסא הכבוד ויורד עד הארץ... אתה לא יכול להוציא חיל קרקעי ולהילחם נגדם רגלי... כי הם בכלל לא שייכים לקרקע... אז מה כן??? אם אתה רוצה לנצח אותם... **תלחם איתם אוירי!!!! תנסה לקרקע אותם!!!!** בלעם הצביע לבלק... אתה רואה... הנה החבל שלהם... שמשם הם מקבלים את כל היציבות והאחיזה שלהם... אתה בסה"כ צריך לחתוך ולכרות את החבל...

בלעם השאיר לבלק הוראות מדויקות איך בדיוק כורתים את החבל של יעקב... בלעם סיים את תפקידו וחזר לארצו... ובלק נכנס לפעולה... הוא הפעיל שיטה קלה ופשוטה... הוא המתין לתקופה של חולשה... וישב ישראל בשטים... ובלק שלח את המדיינים שיחטו את עם ישראל בחטא השפל ביותר... מה הרעיון של החטא הזה?? לנתק!!! לעשות הפרדה בין המוצב ארצה---ל---ראשו מגיע השמימה... זה כל הרעיון של החטא הזה... רגעים של אי שליטה על יצרים... רגעים שהמוצב ארצה עובד לבד בלי תיאום מלא עם ראשו מגיע השמימה... והמחבלים יוצאים לדרך עם תכניתם השטנית והם מצליחים רח"ל... הם מצליחים לחתוך ולחתוך את החבל... ו... וה' ירחם... עוד רגע... עוד רגע החבל נכרת לגמרי... ורח"ל "ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי..." וכולם עומדים ורואים אבל משתתקים... והמה בוכים פתח אוהל מועד...

אלא שאז מגיע מלאך מושיע בדמות פנחס... וברגע האחרון... לוקח רומח ופשוט הורג את המחבל... וברגע האחרון המגפה נעצרת!! ברגע האחרון עם ישראל אווזים בחזרה בחבל... ברגע האחרון חוזרת התקשורת בין המוצב ארצה לראשו שמגיע השמימה... והקב"ה מצביע על פנחס ואומר לעם ישראל: תדעו לכם!!! הנה מלאך הברית!!!! זה המלאך המושיע שלכם!!! אתם חייבים לו את החיים שלכם... הוא הציל אתכם מכרת!!!! הוא הציל את החבל שמשתלשל ויורד מכסא הכבוד עד הארץ... הוא הציל אותו מכריתה...

אז לפנחס אנחנו חייבים את החיים שלנו!!!!

אבל יש עוד מישהו שאנחנו חייבים לו... אתה יודע למי???

למדיינים!!! ולמואבים!!! אנחנו חייבים להם נקמה!! כן... התורה מחייבת אותנו בהכרת הטוב... ובאותה מידה היא מחייבת אותנו בנקמה...

כעת יהודים יקרים: צריך לצאת לפעולת נקם מול המדיינים!!!!

צרו את המדיינים והכיתם אותם... איפה אנחנו בנקמה הזו???

במה מתבטאת אצלנו הנקמה הזו???

הנקמה שלנו זה הרגש הטבעי והאנושי של אדם לשנא שנאה תהומית את מי שרצה לאבד אותו מן העולם... אני רוצה לשאול אותך: קודם תיארתי לך תיאור על מחבל שרצה לחתוך חבל של סנפלינג... תאר לעצמך שאתה היית הבחור שמשתלשל שם בסנפלינג... איזה רגשות היו לך בייחס לאותו מחבל שרצה להרוג אותך בכזו אכזריות?? איך??

היית מרגיש בייחס אליו?? בא נשאל ככה: איך היית מרגיש אם אחרי כמה שנים היו מראים לך תמונה איך הוא משתחרר באחת העסקאות של החזרת שבויים ועושה ככה עם היד תנועה של נצחון?? איך היית מרגיש?? אז הנה!!!!!! זה הפשט צרור את המדיינים!!!!!!

אביסלע שנאה... קצת שנאה... תשנא את מי שרוצה להשמיד אותך...

מותר לנו לסמן את האויב ולכתוב לו על הגב: אני שונא אותך!!!!!!

אז להילחם בו חזיתית?? אין לנו רשות... רק על פי הדיבור... במדיינים היתה לנו רשות להילחם רק בחייו של משה רבינו... אח"כ כבר לא... ובמואבים בכלל לא היה לנו רשות להילחם... עד שהגיע דוד המלך... (אחרי שאותה פרדה טובה יצאה ממואב שממנה יצא דוד... כעת הגיע תורו של דוד להינקם מהם...) וכשדוד המלך מקבל סו"ס את הרשות להתנקם במואב ולסגור איתם חשבון ישן נושן... מה כתוב??

וימדדם בחבל!!!!!! (אל תשאל אותי בדיוק מה הכוונה... ע"פ במפרשים משמע שזו מיתה אכזרית במיוחד... מה שכן-) אומר הזוה"ק: מה זה בחבל?? על עסקי חבל!!!!!! הם רצו לכרות את הסנפלינג של עם ישראל... הם רצו לכרות את יעקב חבל!!!!!! חבל נחלתו... הם רצו לבבל אותנו עם יצא דעריית והיסח הדעת של ליצנות וככה לכרות את הקשר שלנו עד כסא הכבוד... ולכן העונש שלהם גם יבא בחבל...

...
בין הזמנים לפנינו!!!!!! וכידוע: אחת האטרקציות ששיבוחרים אוהבים זה סנפלינג... בבקשה... תיהנה... אבל!!!!!! תקפיד על כללי הבטיחות...

לפניך כמה כללי בטיחות נוקשים:

א. אתה קושר את החבל חזק חזק!!!! לא חובבני... ההלו... זה לא צחוק... אתה לא רוצה חלילה להיות שעיר לעזאזל... אתה בחור ישיבה.

ב. כידוע הרגעים הכי מסוכנים זה רגעי החיכוך עם הסלעים שלפני השלב של התהום. (על משקל: אשרי שיאחז וגו...) להזהר מכל חיכוך לא רצוי.

ג. אני פחדן... מאז ששמעתי את הסיפור הזה אני כל הזמן מפחד שיש שם איזה ליצן שלא מבין עניין שמתעסק עם החבל... (מה שנקרא כמתלהלה היורה זיקים חצים ומוות... ואמר הלא משחק אני) אבל אתה אל תהיה נערוויסט כמוני... אבל כן הייתי ממליץ לך בחום... תדאג שישאר שם איזה אישיות של אדם מבוגר שיעמוד מלמעלה ויפקח על החבל... כי... כי... בנפשך הוא.

עד כאן ההוראות ברורות???? כעת נתרגם את זה לעבודת ה'...

עוד מעט בין הזמנים... ורק אני ואתה יודעים למה אני כבר עכשיו מדבר על בין הזמנים... בינינו... אנחנו כבר עמוק באמצע התכנית... **אז ככה:**

א. דבר ראשון: לקשור את החבל חזק חזק!!!! לשמור על קשר חזק עם יראת שמים... אני מדגיש **יראת שמים!!!!** כי ביראת שמים אין מושג של בין הזמנים!!! כי יראת השמים זה החבל הבסיסי ביותר של הקשר שאתה זה אסור לכרות בשום אופן... תבין: אתה יכול לעשות הרפיה בתוך הסנפלינג... אתה יכול גם להתרווח בתוך הסנפלינג... אתה יכול גם לעצור שם ולהסתכל על הנוף... בכיף... אבל לא לכרות את החבל!!!! תמיד לדעת שאני מחויב ומשועבד לעול מלכות שמים... (מומלץ בחום לשיר תוך כדי הסנפלינג "יכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים..." כן... כדי לזכור שגם יש עול מלכות שמים... לזכור שגם יש לנו ציווי "דע את בוראך בימי בחורותך עד... **עד שלא יתק חבל הכסף** ותרוץ גולת הזהב", עיין קהלת "ב...)

ב. תזהר מאד מאד מחיכוך עם כל מיני ניסיונות... תברח מהם... אל תכנס להם בכלל... אל תשכח שבין הזמנים זה מכרה זהב של "ישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כעושה מצוה..." תהנה... אבל עם בריחה מכל מוקד חיכוך עם סלעים שיכולים לנפץ את ההתעלות שלך על פני הסלע...

ג. תתמוך קשר עין עם רב!!! איזה רב שאתה רוצה... העיקר שיהיה רב שהוא מכיר אותך ואתה מבין אותו... זה יכול להיות אחד מאברכי האיגוד שבשכונה שלך... העיקר אישיות שיכולה לשמור קשר עין עם החבל שחלילה לא ינתק ויכרת מבלי ידיעתך... בינה זאת!! חשוב מאד!!!!

והמילה האחרונה: לא לשכוח לרגע: אני יעקב חבל נחלתו!!!!

אני איש הקשר בין הקב"ה לעולם!!! אני במעשים שלי... ובהתגברויות שלי ובתפילה ובקריאת שמע שלי אני החוט חשמל שמקשר את קודשא בריך הוא לכל העולמות כולם... ואסור שתהיה הפסקת חשמל...

אסור שיהיה קצר בין תפילין של יד לתפילין של ראש!!!!

בינינו... הראש שלנו מבין מצוין כל מיני דברים... הראש שלי מבין טוב מאד שכך וכך וכך לא מתאים לי... הראש שלי מבין מצוין שהאיחול הגדול ביותר שהייתי מאחל לעצמי זה לעשות רצונך אלוקי חפצתי... רק מה?? יש לפעמים הפסקת חשמל בין תפילין של יד לתפילין של ראש!!! ולכן זה הזמן להתחזק ולהחליט החלטה חזקה: אני לא עושה הפסק ויהי מה!!! אצלי הראש מוביל את הגוף... הראש נושא את הגוף... ולא נישא **מעל** הגוף (בלע"ז תלייה...) אני המוביל... אני המדריך טיולים של עצמי... ולא אף אחד אחר... לא החברים... ולא הפיתויים... **רק הראש!!!!!!**